

1. Sveti angel

Rok je jezen prišel domov in torbo s športno opremo vrgel v kot svoje nepospravljene sobe. Spet je njegova nogometna ekipa izgubila. Že tretjo tekmo zapored. Jezen je bil na soigralce. Predvsem na Jana, ki ne podaja žoge, in na Tima, ki je v голу preveč štorast. V kuhinji je opazil, da so mu njegovi pustili še nekaj špagetov od kosila, pa jih je kar hladne pojedel. Kako da nikogar ni doma? Sobota je. Ana je gotovo na kakšnem praznovanju sošolkega rojstnega dne, David pa verjetno pri prijatelju Maticu, s katerim razstavljata in sestavljata en star motor. Vedno znova si izmišljata neke izboljšave. Skratka, brezvezno opravilo. Ati in mami pa sta očitno šla na daljši sprehod s psom Ronijem. Kakšen mir! Rok je kar užival in se za nekaj časa zleknil na posteljo. Premišljeval je. Biti sam doma je vseeno dolgočasno. Domislil si je, da bi se s kolesom odpeljal do potoka. S seboj bo vzel trnek in če bo sreča mila, bo ujel kakšno ribo. Pred nekaj dnevi je ujel eno prav veliko in želja po podobnem uspehu ga je še dodatno spodbudila. Hajd na kolo. Sledilo je pet minut dirkaške vožnje in že je bil na cilju. Kolo je postavil k drevesu ob cesti in se spustil kakšnih pet metrov nižje do potoka ter vrgel trnek, na katerega je pričvrstil košček kruha. Idealna lokacija za ribolov. V takih trenutkih zna vedno

1

biti potrpežljiv. Kar naenkrat je sprevidil, da ni sam. »Hej, Rok! Kaj delaš tukaj?« ga je nagovoril neznanec, oddaljen kakšnih pet metrov. Roku je od šoka srce skoraj padlo v hlače. Kdo ga zdaj moti pri tako pomembnem opravilu? Hitro je zaklical nazaj: »Kdo si? Kaj hočeš? Od kod me poznaš? Pusti me pri miru, ker te ne poznam!« Pa spet oni: »Ti me res ne poznaš, jaz pa te poznam že od rojstva!« Rok je vidno postajal jezen in že je jemal iz žepa mobilnik ter z njim mahal proti neznanecu: »Poklical bom očija, pa še policijo! Izgini od tu!« Neznanec se mu je bližal, a Rok jo je ucvrl po strmini proti kolesu. A ne gre. Zdrsnilo mu je in ni manjkalo veliko, pa bi čofnil v potok. Tujec je stopil povsem do njega in se mu prijazno nasmehnil. Rok se je vdal v usodo in z drhtečim glasom vprašal: »Kdo si? Kako ti je ime?« Neznanec mu je prijazno odgovoril: »Ti si Rok, jaz sem pa Kor. Ti si jezen, jaz prijazen. Ti si poreden, jaz pa priden. Jaz sem tvoj angel varuh!« Rok ne more verjeti svojim očem. Neznanec je bitje brez telesa. Je vidni duh. Kakor da bi ga sestavil iz megle. Ves bel. Komaj je fant nadaljeval pogovor: »Zakaj ti je ime Kor?« Neznanec je odgovoril: »Jaz sem Kor, ker si ti Rok. Jaz sem tvoje nasprotje, ker tudi ti delaš vse nasprotno od tega, kar si jaz želim.« Rok je postal radoveden: »In kako je ime angelu varuhu mojega brata Davida? Pa moje sestre Ane?« Hitro je sledil odgovor: »Mislim, da se Davidov angel imenuje Divad, Anin pa zagotovo Ana.« Roku je vse skupaj postalo čudno: »Torej ima Ana Ano.« Angel mu je potrdil: »Točno tako. Ker je pridna in je njen angel z njo nadvse zadovoljen, ima isto ime kot ona. Tudi jaz bi si želel, da bi mi enkrat bilo ime Rok.« A fant še ni bil zadovoljen z odgovori: »Kdo pa določi imena angelov na tak način? In zakaj si se samo meni prikazal?« Angel mu je razodel skrivnost: »Bog Oče si je omislil takšen način poimenovanja angelov, ker je s tebi podobnimi nezadovoljen, ker ne ubogate ne staršev, ne

prijatelj in tudi nas angelov varuhov ne. Tebi sem se pa prikazal zato, da te malo spametujem, ker sem že skoraj obupal nad teboj. Po navadi se Marija prikaže pastirčkom in jih opominja. Zdaj pa očitno moramo tudi angeli v akcijo. Ne veš, kako sem žalosten, ko lenariš, ko ne ubogaš, ko uloviš ribo in jo pustiš, da pogine. Večkrat divjaš s kolesom in te komajda še zadržim, da ne padeš in se ne poškoduješ. Tudi pri tvojem žogobrcu sem zaskrbljen. Vse tvoje grde besede mi zvenijo po glavi. Pa ko se na samem jeziš ... Vse vem o tebi. Sem bil večkrat pri Bogu v nebesih in ga prosil, naj mi da kakšnega bolj pridnega fanta v varstvo, ker sem že preveč utrujen, pa me noče uslišati in me tolaži, da boš ti sčasoma postal bolj priden. Prav danes se začne božična devetdnevnik. Te povabim, da greva zvečer v cerkev, ti pa tudi ministrirat. Jezusu se priporoči, naj ti da moči, da bi se poboljšal. Jutri pa sploh, ker je nedelja. Obljubi mi, da bo tako!» Rok je samo zamišljeno poslušal in gledal v Kora. Kar ni mogel verjeti, kaj se mu dogaja. Ob angelovem pripovedovanju je čutil notranjo žalost, a hkrati je bil srečen, da je videl to nebeško bitje. Vesel je bil posebnega privilegija, da je spoznal v živo, na otipljiv način, svojega varuha. Zato mu je obljubil, da bo vsak večer v cerkvi in se bo lepo pripravil na Jezusovo rojstvo. Angel Kor si je oddahnil in je bil kar zadovoljen z doseženim uspehom. Nagovoril je fanta: »Pridi, greva domov. Obljubi mi, da tega najinega posebnega prijateljevanja nikomur nikoli ne izdaš.« Rok je prikimal in se nasmehnil. Nikoli ni tako od srca pred spanjem izmolil k angelu varuhu kot ta večer.

Domača naloga: Zmolim molitev »Sveti angel«, Jezuščku pa obljubim, da bom jutri v cerkvi pozoren na Njegove besede v evangeliju in si jih bom zapomnil do doma.